

[Dohrmann]

det ikke have været i tvivl, så ville vi have stemt imod regeringens forslag, men den lovgivning, vi har for øjeblikket, er jo også ubrugelig, og efter at have sammenlignet det, vi har for øjeblikket, med det foreliggende forslag har vi valgt at støtte forslaget. Det er absolut ikke noget, vi gør med stolthed, men simpelt hen ud fra den betragtning, at de foreliggende forslag vil være lidt mindre skadelige, når de er vedtaget, end de nugældende ordninger.

I øvrigt vil jeg godt sige til sidst, at ved at høre denne lange debat her i dag får man det indtryk, at samtlige ordførere har den opgivende holdning, at arbejdsløsheden er permanent. Tænk, om man kunne bruge tiden til at vedtage nogle love, som kunne skabe arbejdspladser, i stedet for udelukkende at diskutere arbejdsløsheden, som om den er kommet for at blive! Det er en smule deprimerende, synes jeg nok, og i særdeleshed er det ikke særlig opmuntrende, at regeringspartierne også har den holdning nu, at arbejdsløsheden er permanent. Det må man absolut få opfattelsen af at også regeringspartierne mener i dag.

Men som sagt: vi stemmer for de foreliggende forslag – uden begejstring – fordi de er lidt mindre skadelige end de nugældende, men det er absolut ikke noget, vi går ud og praler af bagefter.

Maisted (FD):

Det kan jo ikke undre, at jeg er meget enig i mange af de synspunkter, den forrige taler havde. Jeg kan kun sige: stakkels arbejdsløse! Her har vi to grupperinger i folketinget, der diskuterer, hvordan de skal beskæftige de arbejdsløse. Det ene hold vil lave uddannelse og så håbe på, at det giver beskæftigelse bagefter.

Fru Elisabeth Bruun Olesen har jo ret i sin argumentation vedrørende de midaldrende kvinder. Var det 70 pct., arbejdsløshedsprocenten udgjorde for dem i Nordjylland? Det er ganske indlysende, at disse mennesker ikke har en jordisk chance for at blive beskæftiget, selv om de får 18 måneders kursus af en eller anden art. Det er jo slet ikke dér, problemerne ligger.

På den anden side fører de røde her i folketinget en argumentation, der forudsætter, at Danmark har verdensrekord i antal anal-

fabeter, der kan læse og skrive. Det er simpelt hen groft at høre hr. Kaj Poulsen tale om den fremskridtsvenlige del af befolkningen, der kan gå ind for socialdemokratiets ideer, det parti, som har stået for en ødelæggelse af danske virksomheder i 10–15 år, det parti, der har givet den herskende klasse lønfremgang, forbedring og økonomisk fremgang, der har betydet, at skattetrykket systematisk er steget. Man kan bare åbne for fjernsynet og radioen, så hører man alle disse krav, der bliver stillet herhjemme af pædagoger, kulturpaver, og hvad ved jeg, der alle sammen har et eneste formål: at få flere penge fra de offentlige kasser – med det resultat, at skattetrykket stiger. Så stiger lønningerne, og dermed falder 250.000–300.000 mennesker ud af arbejdsmarkedet.

Det kan ikke komme som nogen overraskelse for nogen mennesker, heller ikke i et socialdemokratisk samfund, at når man skaber omkostninger i det omfang og sørger for, at lønningerne bliver presset op, så virksomhederne ikke kan beskæftige alle, betyder det virksomhedsdød for de mindre virksomheder og en faldende beskæftigelse. Det er så indlysende, som det kan være, og dermed havner alle disse mennesker i hr. Kaj Poulsens sociale massegrav. Man har altså et andet menneske- og livssyn, end man burde have i Danmarks største parti. Hvis man ønskede den form for udvikling i det danske samfund, burde man selvklart have sikret sig, at disse mennesker blev skattefri, sådan at de var i stand til at sælge deres arbejdskraft. Det er jo dér, problemet ligger, det er ikke et spørgsmål om at sende dem på efteruddannelse i 18 måneder eller give dem understøttelse i 7 år – eller hvor meget det er – eller sende dem på jobskabelsestilbud, hvor de bliver modtaget på en måde, der er umenneskelig, der er menneskefjendsk, der giver udtryk for et mærkeligt menneskesyn, og hvor alle kun ønsker at se deres hæl fremfor deres tå – af frygt for, at de selv skal gå hen og miste deres job til nogle af disse mennesker.

Det er det socialdemokratiske livssyn, det har været deres beskæftigelsespolitik i 10–15 år, perspektivløst og en ødelæggelse af den del af den danske befolkning, der i dag ikke har en uddannelse, så de er i stand til at sælge deres arbejdskraft – og det får de heller ikke i kraft af regeringspartierne og det radikale venstres oplæg.